

lig forværret om kort Tid“. Jens Andersen anmoder mig om at henlede den høje Regerings Opmærksomhed paa § 18, 4de Stykke, i Arbejdsløshedsloven, der lyder: „Retten til at erholde Understøttelse bortfalder, saafremt det paagældende Medlem ikke i Løbet af de forud for Understøttelsens Udbetaling gaaende 2 Aar har haft Arbejde i mindst 10 Maaneder“. Han siger til mig: „Denne forfærdelige Bestemmelse slaar Brødet ud af Munden paa en Mængde Mennesker. Kan denne forfærdelige Bestemmelse ikke blive ændret?“ Paragraffen fortsætter: „Indenrigsministeren kan tillade, at denne Bestemmelse midlertidig sættes ud af Kraft i Tilfælde af, at der hersker ekstraordinær Arbejdsløshed i det paagældende Fag“. Men Jens Andersen sagde til mig, at han havde ikke mærket noget til Ministerens Villie til at gøre det.

Jeg er nu ved Slutningen af min Tale; jeg har efter ringe Evne søgt at vække den sociale Samvittighed hos dette Ting. Om det lykkes, ved jeg selvfølgelig ikke, men jeg haaber det, og jeg haaber det tillige af Hensyn til de ærede Medlemmers eget politiske Liv, for saa usle Kaar, som der bydes mangfoldige Arbejdere, kan de nemlig ikke med Sindsro finde sig i. Vi ser jo jævnsides med de sociale Love en Tendens til at slaa ned paa dem, der kun har lidt. Ser vi paa Lønforholdene, viser det sig, at Landarbejderne nu kun har 5 Kr. for 10 Timers Arbejde, og til Vinter vil de kun faa 4 Kr. 50 Ø. for 8 Timers Arbejde — 4 Kr. 50 Ø. til en Familie med 6—8 Børn, ja, maaske derover! Hvordan skal de Mennesker leve? Men Samfundet og navnlig Agrarerne gaar roligt og koldt forbi denne Familie uden at sige noget — det er en Selvfølge, at de skal have det saa smaat. Landarbejderforbundet meddeler mig, at i Aalborg Amt er Lønnen for mange Landarbejdere 3 Kr. om Dagen. Dette er uforvarligt, og jeg føler Trang til at fremhæve det her. Jeg føler en uimodstaaelig Trang til at uddybe disse Spørgsmaal, fordi det er Menneskeskæbner og Menneskers Liv og Lykke, som det her drejer sig om. Med Henblik paa de her nævnte Kendsgerninger kan jeg forstaa, at Socialdemokratiet vokser. Længselen efter at komme ud af dette Samfund og ind i et Samfund, der er nyt og bedre, vokser rivende hurtigt, og jeg haaber, at den Dag snart vil komme, da vi kan faa Magt til at afskaffe de

socialte Forbrydelser, der nu begaas mod mangfoldige Smaafolk.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Gerhard Nielsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Gerhard Nielsen: Under Behandlingen af Retsplejeloven og de heri foretagne Ændringer var Spørgsmaalet om Ændringer i Straffeloven gentagne Gange fremme baade i Udvalget og, saa vidt jeg erindrer, ogsaa her i Tinget. Det er nu 2—3 Aar siden, Retsplejeloven begyndte at virke. Jeg er ikke uvidende om, at der er nedsat en Kommission, der arbejder med Spørgsmaalet om Ændringer i Straffeloven, men jeg vil gerne spørge den højtærede Justitsminister, om man snart kan vente Forslag til Ændringer i den civile og den militære Straffelov. Det er i høj Grad tiltrængt, det behøver ikke nærmere at motiveres, det er jo gamle Love begge to. Ude i Landet hører man Dommene, naar de træffer en Rigsdagsmand, spørge: Kan vi snart vente Ændringer i Straffeloven? Vi trænger i høj Grad til det.

Jensen (Broby): Jeg vil gerne spørge den højtærede Landbrugsminister, om det ikke kan lade sig gøre at faa ændret Loven om smitsomme Sygdomme hos Husdyr. Særlig Lovens § 12 om den smitsomme Kastning har virket uheldig og i allerhøjeste Grad generet Opdrætterne i deres Arbejde. Det bestemmes i denne Paragraf, at enhver kan anmelde til Politiet, hvis han har Mistanke om, at der er forefaldet Tilfælde af Kastning i en Mands Besætning, og saa sender Politiet en Dyr læge paa Halsen af vedkommende Mand. Der bliver taget Blodprøver af hans Køer, og hvis der findes Kastningsbaciller i disse Blodprøver, bliver Manden sat ud efter Lovens § 12, og det er til stor Skade for hans Salg af Dyr, hvis han er Opdrætter. Naar man nu tager i Betragtning, at Seruminstittet ikke vil garantere med Hensyn til disse Blodprøver og skriver, at de ikke kan benyttes i retsligt Øjemed, og naar man ved, at Dyr læger og Professorer, som kender til Forholdene, siger, at der saa godt som altid vil findes Kastningsbaciller i disse Blodprøver, forstaaer man, at de betyder ikke saa meget, det er et uhyre svagt Grundlag at bygge paa, naar der er Tale om, hvorvidt en Mand skal sættes ud, saaledes som han faktisk bliver det, saa at han